

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Alicja Wiśniewska
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Krysiuk

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa **A. M.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o zapłatę wynagrodzenia za gotowość do pracy

I. Zasądza od pozwanej (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.** na rzecz powoda **A. M.** kwotę 54.600,00 zł (pięćdziesiąt cztery tysiące sześćset złotych 00/100) brutto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 4.200,00 zł od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 marca 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 maja 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 czerwca 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 lipca 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 września 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 października 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 listopada 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 grudnia 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 stycznia 2015r. do dnia zapłaty;

- 4.200,00 zł od dnia 11 lutego 2015r. do dnia zapłaty;

tytułem wynagrodzenia za gotowość do pracy za okres od dnia 1 stycznia

2014r. do dnia 31 stycznia 2015r.

II. Zasądza od pozwanej (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.** na rzecz powoda **A. M.** kwotę 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

III. Nakazuje pobrać od pozwanej (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Suwałkach kwotę 2.730,00 zł (dwa tysiące siedemset trzydzieści złotych 00/100) tytułem opłaty sądowej.

IV. Wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4.200,00 zł brutto.

UZASADNIENIE

A. M. w pozwie z dnia 1 października 2014r. wniesionym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w W. domagał się zapłaty kwoty 37.800,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy za okres od 1 stycznia 2014r. do dnia 30 września 2014r. oraz zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Argumentował, iż po uprawomocnieniu się wyroku z dnia 10 kwietnia 2013r. zgłosił pozwanemu pracodawcy w dniu 18 czerwca 2013r. gotowość do podjęcia pracy, jednakże pracodawca nie do dopuścił go do pracy, dlatego też domaga się zapłaty wynagrodzenia za czas gotowości do pracy począwszy od dnia 1 stycznia 2014r.

Pozwany w dalszym ciągu nie dopuszcza powoda do pracy, przy czym powód w dalszym ciągu pozostaje w gotowości do pracy. Powód wskazał ponadto, iż na wezwanie pozwanego stawił się w jego siedzibie, ale spotkanie sprowadziło się do jednego pytania pracodawcy – czy powód chce pracować, a po odpowiedzi twierdzącej powoda, pozwany pracodawca zakończył spotkanie.

Nakazem zapłaty z dnia 15 października 2014r., w sprawie IV. Np. 113/14 Sąd Rejonowy w Suwałkach uwzględnił w całości roszczenie A. M. i orzekł w przedmiocie kosztów sądowych.

W kolejnym pozwie z dnia 19 lutego 2015r. wniesionym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w W. A. M. domagał się zapłaty kwoty 16.800,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 4.200,00 zł od dnia 11 listopada 2014r. do dnia zapłaty;

- 4.200,00 zł od dnia 11 grudnia 2014r. do dnia zapłaty;

- 4.200,00 zł od dnia 11 stycznia 2015r. do dnia zapłaty;

- 4.200,00 zł od dnia 11 lutego 2015r. do dnia zapłaty

tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania w gotowości do świadczenia pracy za okres od dnia 1 października 2014r. do dnia 31 stycznia 2015r. Domagał się również zasądzenia na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wywiódł, iż prawomocnym wyrokiem z dnia 30 września 2014r., w sprawie o sygn. akt IV.P. 171/13 Sąd Rejonowy w Suwałkach zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 27.020,00 zł tytułem wynagrodzenia za gotowość do pracy za okres od dnia 18 czerwca 2013r. do dnia 31 grudnia 2013r. U podstaw tego rozstrzygnięcia legła ocena, że oświadczenie woli powoda w przedmiocie zgłoszenia do podjęcia pracy zostało złożone pracodawcy w terminie

określonym w art.48§1 1 k.p., co skutkowało reaktywowaniem stosunku pracy. W tej sytuacji obowiązkiem pracodawcy było dopuszczenie powoda do pracy, czego pracodawca nie uczynił i powód w dalszym ciągu jest gotów do świadczenia pracy.

Powód podniósł ponadto, iż w sprawie o sygn. akt IV. P. 171/13 zostało przesądzone, że między stronami doszło do reaktywowania stosunku pracy, nawiązanego na podstawie umowy o pracę z dnia 1 marca 2010r., a zatem w niniejszej sprawie powyższa ocena jest wiążąca, co sprawia, że zbędne i niedopuszczalne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego, bowiem nie istnieje potrzeba wyjaśniania tożsamyh okoliczności, dotyczących reaktywowania stosunku pracy, w sprawie toczącej się pomiędzy tymi samymi stronami w niezmiennych okolicznościach faktycznych.

Skutkiem zasady mocy wiążącej prawomocnego wyroku, o której mowa w art.365§1 k.p.c., jest, to że przesądzenie we wcześniejszym wyroku kwestii o charakterze prejudycjalnym oznacza, iż w procesie późniejszym kwestia ta nie może być już w ogóle badana, a w konsekwencji zachodzi ograniczenie dowodzenia faktów objętych prejudycjalnym orzeczeniem.

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w W. w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 15 października 2014r. oraz w odpowiedzi na pozew z dnia 19 lutego 2015r. wniosła o oddalenie obu roszczeń i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zgłosiła również wnioski dowodowe na okoliczność faktu, iż powód nie zgłosił w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku przywracającego go do pracy gotowości do podjęcia pracy jak również na okoliczność wysokości wynagrodzenia powoda ewentualnie przysługującego mu za gotowość do pracy.

Wskazała na bezzasadność roszczeń powoda podnosząc, iż powód nie zgłosił gotowości do pracy w terminie określonym w art.48§1 kp. Skutkowało to odmową dopuszczenia powoda do pracy, a tym samym nie doszło do reaktywowania stosunku pracy pomiędzy stronami na podstawie prawomocnego wyroku Sądu przywracającego go do pracy. W tym stanie rzeczy powodowi nie przysługuje wynagrodzenie za gotowość do pracy.

Z ostrożności procesowej pozwana wskazała, iż ewentualne wynagrodzenie za gotowość do pracy winno wynosić 60% wynagrodzenia zasadniczego powoda, a nie jak domaga się powód pełną wysokość.

Zdaniem pozwanego wyrok Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 30 września 2014r. w sprawie o sygn. akt IV. P. 171/13 pozostaje bez wpływu na ustalenia faktyczne, jakie będą dokonywane w niniejszej sprawie albowiem moc wiążąca, o której mowa w art.365 k.p.c., mają jedynie sentencje orzeczeń, nie są nią natomiast objęte ustalenia faktyczne, które legły u podstaw orzeczeń, a zostały wskazane w uzasadnieniu. W sentencji wyroku nie zostało zawarte stwierdzenie, że powód skutecznie zgłosił pozwanej gotowość do podjęcia pracy w dniu 18 czerwca 2013r.

W toku procesu powód zmodyfikował roszczenie dochodzone pozewem z dnia 1 października 2014r. w ten sposób, iż wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 37.800,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 4.200,00 zł od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 marca 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 maja 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 czerwca 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 lipca 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty;

- 4.200,00 zł od dnia 11 września 2014r. do dnia zapłaty;
- 4.200,00 zł od dnia 11 października 2014r. do dnia zapłaty

tytułem wynagrodzenia za gotowość do pracy za okres od dnia 1 stycznia 2014r. do dnia 30 września 2014r. (k.52-55).

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Suwałkach, działając w trybie art.219 k.p.c., połączył obie sprawy z powództwa A. M. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w W. do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k.104).

Sąd Pracy ustalił, co następuje:

Sąd Rejonowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013r., w sprawie sygn. akt IV.P. 55/12 przywrócił A. M. do pracy na poprzednie warunki pracy i płacy w (...) Sp. z o.o. z/s w W.. Zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 50.400 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy pod warunkiem podjęcia pracy i orzekł o kosztach procesu oraz kosztach sądowych. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 11 czerwca 2013r. (dowód: wyrok z dnia 10 kwietnia 2013r. k.226 akt sprawy IV. P. 55/12). Postanowieniem z dnia 12 września 2013r. ten Sąd nadał klauzulę wykonalności wyrokowi z dnia 10 kwietnia 2013r. w zakresie pkt I (dowód: tytuł wykonawczy k.74 akt sprawy IV. Po. 10/13).

Pismem z dnia 12 czerwca 2013r. A. M. poinformował (...) Sp. z o. o. z/s w W. o gotowości do pracy na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 10 kwietnia 2013r. Pismo o gotowości do pracy zostało wysłane za pośrednictwem P. P. S.A w dniu 13 czerwca 2013r. W dniu 18 czerwca 2013r. przesyłka trafiła do siedziby adresata, jednakże odmówiono jej odebrania. Ponownie odmówiono odbioru przesyłki w dniu 24 czerwca 2013r. Ostatecznie przesyłka została odebrana przez adresata, po dwukrotnej awizacji, w dniu 2 lipca 2013r. (dowód: pismo k.6, potwierdzenie nadania k.7, śledzenie przesyłki k.8).

W dniu 18 czerwca 2013r. A. M. wysłał ze swojej skrzynki mailowej na adres mailowy (...) Sp. z o. o. z/s w W. -b. (...) informację, że w związku z uprawomocnieniem się wyroku sądu przywracającego go do pracy zgłasza swoją gotowość do podjęcia pracy. Nadmieniał, iż gotowość do pracy potwierdził listem poleconym z potwierdzeniem odbioru, który został wysłany w dniu 13.06.2013r. (dowodów: wydruk ze strony <http://poczta.onet.pl> k.9).

Postanowieniem z dnia 19 września 2013r. Sąd Rejonowy w Suwałkach działający jako organ egzekucyjny w sprawie o egzekucję świadczeń niepieniężnych (art.1050§1 k.p.c.) zobowiązał dłużnika (...) Sp. z o.o. z/s w W. do dokonania czynności przywrócenia do pracy wierzyciela A. M. na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 kwietnia 2013r., sygn. akt IV. P. 55/12, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 12 września 2013r. – w terminie 14 dni - pod rygorem nałożenia grzywny w wysokości 10.000,00 zł na prezesa (...) Sp. z o.o. z/s w W. S. M. w przypadku nie wykonania w/w czynności. Postanowienie to, na skutek oddalenia zażalenia dłużnika przez Sąd Okręgowy w Suwałkach, uprawomocniło się w dniu 18 listopada 2013r. (dowód: postanowienie SR w Suwałkach k.86, postanowienie SO w Suwałkach k.120-122 akt sprawy IV. Po. 10/13).

W listopadzie 2013r. odbyło się spotkanie A. M. z osobą działającą w imieniu (...) Sp. z o.o. z/s w W., podczas którego poinformowano, iż nie zostanie on dopuszczony do pracy (bezsporne).

Wyrokiem z dnia 30 września 2014r., w sprawie o sygn. akt IV. P. 171/13 Sąd Rejonowy w Suwałkach zasądził od (...) Sp. z o.o. z/s w W. na rzecz A. M. kwotę 9.380,00 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy od dnia 11 kwietnia 2013r. do dnia 17 czerwca 2013r. oraz kwotę 27.020,00 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi tytułem wynagrodzenia za gotowość do pracy za okres od dnia 18 czerwca 2013r. do dnia 31 grudnia 2013r. U podstaw rozstrzygnięcia Sądu legło ustalenie, iż powód A. M. w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku z dnia 10 kwietnia 2013r. zgłosił pracodawcy gotowość do jej podjęcia, co spowodowało reaktywowanie stosunku pracy, niezależnie od okoliczności uniemożliwiających rozpoczęcie świadczenia pracy.

W tej sytuacji obowiązkiem pracodawcy było dopuszczenie powoda do pracy. Obowiązek ten wynikał również z prawomocnego postanowienia tut. Sądu z dnia 19 września 2013r. działającego jako organ egzekucyjny, na mocy którego zobowiązano prezesa występującego w imieniu dłużnika do dokonania przywrócenia powoda do pracy zgodnie z wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013r. Pomimo to pozwany nie dopuścił powoda do pracy, natomiast powód był gotów do jej świadczenia nie tylko bezpośrednio po uprawomocnieniu się wyroku przywracającego do pracy ale gotowość ta trwała przez cały sporny okres. W tej sytuacji Sąd zasądził na rzecz powoda wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy – do dnia 17 czerwca 2013r. oraz wynagrodzenie za gotowość do pracy za okres od dnia 18 czerwca 2013r. do dnia 31 grudnia 2013r. Wysokość wynagrodzenia za gotowość do pracy została ustalona przez Sąd na podstawie umowy o pracę wiążącej strony, z której wynika iż jego miesięczne wynagrodzenie wynosi 4.200,00 zł brutto (dowód: wyrok SR w Suwałkach z dnia 30.09.2014r. k.239-239v, uzasadnienie wyroku k.243-246v akt sprawy IV. P. 171/13).

Wyrokiem z 18 lutego 2015r., w sprawie sygn. akt III Pa 55/14 Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację pozwanego (...) Sp. z o.o. z/s w W. od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 30 września 2014r., sygn. akt IV.P. 171/13 (dowód: wyrok k.282 akt sprawy IV.P. 171/13).

Pismem z dnia 26 marca 2015r. (...) Sp. z o.o. z/s w W. poinformowała A. M., iż przywraca go do pracy i wzywa do stawienia się w siedzibie zakładu pracy (dowód: protokół rozprawy z dnia 31 marca 2015r. k.157-157v).

Sąd Pracy zważył, co następuje:

Roszczenia obu pozwów zasługują na uwzględnienie w całości, zaś argumentacja powoda, iż z dniem 18 czerwca 2013r. nastąpiła reaktywacja stosunku pracy łączącego go z pozwanym na podstawie umowy o pracę z dnia 1 marca 2010r. znalazła potwierdzenie w prawomocnym rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego w Suwałkach w sprawie o sygn. akt IV.P. 171/13.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 września 2014r. Sąd Rejonowy w Suwałkach zasądził na rzecz powoda A. M. od pozwanej (...) Sp. z o.o. z/s w W. zarówno wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy (od dnia 11 kwietnia 2013r. do dnia 17 czerwca 2013r.) jak i wynagrodzenie za gotowość do pracy od dnia 18 czerwca 2013r. do 31 grudnia 2013r. Sąd uznał, iż oświadczenie woli powoda w przedmiocie zgłoszenia gotowości do podjęcia pracy złożone zostało w terminie określonym w art.48§1 k.p. Uprawomocnienie się wyroku z dnia 10 kwietnia 2013r. przywracającego powoda do pracy i zgłoszenie przez niego, w ciągu 7 dni, gotowości do jej podjęcia, spowodowało reaktywowanie stosunku pracy, niezależnie od okoliczności uniemożliwiających rozpoczęcie świadczenia pracy. W tej sytuacji obowiązkiem pracodawcy było dopuszczenie powoda do pracy. Obowiązek ten wynikał również z prawomocnego postanowienia tut. Sądu z dnia 19 września 2013r. działającego jako organ egzekucyjny, na mocy którego zobowiązano prezesa występującego w imieniu dłużnika do dokonania przywrócenia powoda do pracy zgodnie z wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013r. Pomimo to pozwany nie dopuścił powoda do pracy, pomimo, iż powód był gotów do jej świadczenia nie tylko bezpośrednio po uprawomocnieniu się wyroku przywracającego do pracy ale gotowość ta trwała przez cały sporny okres.

Wobec powyższych ustaleń Sądu w zakresie reaktywacji stosunku pracy wiążącego strony zarówno zbędne jak i niedopuszczalne stało się prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność ustalenia czy powód w terminie zgłosił gotowość podjęcia i czy doszło do reaktywacji stosunku pracy na mocy prawomocnego wyroku przywracającego go do pracy. Z tych też przyczyn Sąd nie uwzględnił wniosków dowodowych pozwanego zgłoszonych na powyższe okoliczności. Pomimo, iż w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 30 września 2014r. nie znalazło się ustalenie, iż powód w terminie zgłosił pracodawcy gotowość podjęcia pracy, to jednakże zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy nie byłoby możliwe bez dokonania takich ustaleń, które wyartykułowane zostały w uzasadnieniu wyroku.

Sąd Najwyższy dokonując wykładni art.365 k.p.c. w wyroku z dnia 27 czerwca 2014r. (V CSK 433/13) wskazywał, że związanie prawomocnym wyrokiem oznacza, iż sąd obowiązany jest uznać, że kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie przez niego rozpoznawanej, kształtuje się tak, jak przyjęto w prawomocnym wcześniejszym wyroku, nawet jeżeli argumentacja

prawna, na której opiera się to rozstrzygnięcie jest nietrafna. W późniejszej sprawie kwestia ta nie może być już w ogóle badana. Powaga rzeczy osądzonej rozciąga się również na zawarte w uzasadnieniu motywy rozstrzygnięcia, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia zakresu mocy wiążącej i powagi rzeczy osądzonej prawomocnego orzeczenia, czyli dla określenia granic jego prawomocności materialnej w rozumieniu art. 365 § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu uchwały z dnia 29 marca 1994r. (III CZP 29/94) Sąd Najwyższy wskazał, iż prawomocny wyrok, z punktu widzenia jego prejudycjalnego znaczenia także w innej sprawie, swą mocą powoduje, że nie tylko nie może być zmieniony lub uchylony, ale że nie jest możliwe odmienne ocenienie i uregulowanie tego samego stosunku prawnego, w tych samych okolicznościach faktycznych i prawnych, między tymi samymi stronami. Przy uwzględnieniu powództwa o świadczenie (choćby niewyczerpujące całego przysługującego roszczenia) prawomocne orzeczenie ma - jak się przyjmuje - o tyle szersze znaczenie, że obejmuje nie tylko samo ustalenie prawa lub stosunku prawnego, ale również zasądza świadczenie.

Uprawomocnienie się wyroku z dnia 10 kwietnia 2013r. przywracającego powoda do pracy i skuteczne zgłoszenie przez niego, w ciągu 7 dni, gotowości do jej podjęcia, spowodowało reaktywowanie stosunku pracy, niezależnie od okoliczności uniemożliwiających rozpoczęcie świadczenia pracy. Pomimo to pozwany nie dopuścił powoda do pracy, a z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż powód był gotów do jej świadczenia nie tylko bezpośrednio po uprawomocnieniu się wyroku przywracającego do pracy ale gotowość ta trwała przez cały sporny okres. Z okoliczności ujawnionych na rozprawie w dniu 31 marca 2015r. wynika, iż pozwany pracodawca dopiero pismem z dnia 26 marca 2015r., doręczonym powodowi w dniu 30 marca 2015r., przywrócił powoda do pracy i wezwał do stawienia się w siedzibie pracodawcy.

Zgodnie z art. 80 k.p. wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. W sytuacji niedopuszczenia do pracy pracownikowi przysługuje wynagrodzenie za czas niewykonywania pracy, jeżeli był gotów do jej wykonywania na podstawie art. 81§ 1 k.p.

Z utrwalonego stanowiska judykatury wyrażonego m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1993r. (I PRN 29/93) czy wyroku z dnia 28 lipca 1999r. (I PKN 201/99) wynika, iż pracownikowi, który w ciągu siedmiu dni od uprawomocnienia się wyroku o przywróceniu do pracy zgłosił gotowość niezwłocznego podjęcia pracy (art. 48 § 1 k.p.), a którego pracodawca nie dopuszcza do pracy, przysługuje wynagrodzenie na podstawie art. 81 § 1 k.p.

Cechami charakterystycznymi gotowości pracownika do wykonywania pracy są: zamiar wykonywania pracy, psychiczna i fizyczna zdolność do świadczenia pracy, uzewnętrznienie gotowości do wykonywania pracy oraz pozostawanie w dyspozycji pracodawcy. Gotowość do pracy to stan świadomości i woli pracownika obiektywnie zdolnego do wykonywania pracy polegający na rezygnacji z pełnej swobody dysponowania swoją osobą i czasem, na godzeniu się na ograniczenie tejże wolności na rzecz i przez pracodawcę. Dla ustalenia zamiaru świadczenia pracy obecność pracownika w zakładzie pracy nie jest konieczna, wystarczy potwierdzenie przez niego gotowości stawienia się na każde wezwanie pracodawcy. Psychofizyczna zdolność do wykonywania pracy to wymagana w danej pracy sprawność, którą wyklucza na przykład choroba, nietrzeźwość, odurzenie środkami psychotropowymi. Elementem gotowości do wykonywania pracy jest także uzewnętrznienie zamiaru podjęcia wykonywania pracy wobec pracodawcy, które może być dokonane w dowolnej formie. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 lutego 2013r. (I PK 187/12) rozpoznając kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 8 września 2011r. (sygn. akt III Pa 17/11) podkreślił, iż zgłoszenie gotowości do pracy może nastąpić przez każde zachowanie pracownika objawiające w dostateczny sposób jego zamiar kontynuacji stosunku pracy (art.60 k.c. w zw. z art.300 k.p.). Mimo, iż ujawnienie gotowości podjęcia pracy w rozumieniu art.81§1 k.p. jest czynnością wywołującą skutki materialnoprawne, to jednak nic nie stoi na przeszkodzie połączeniu takiego oświadczenia z czynnością procesową, jaką jest zgłoszenie powództwa o nakazanie przez sąd dopuszczenia pracownika do pracy i zasądzenie wynagrodzenia za pozostawanie w gotowości do pracy.

Powód swoją gotowość do pracy wyrażał w toku całego procesu w sprawie IV. P. 171/13, który zakończył się w dniu 18 lutego 2015r., jak również w kolejnych pozwach wniesionych przeciwko pozwanemu. Pomimo to, pozwany pracodawca, powoda do pracy nie dopuścił.

Uznać zatem należało, iż powód skutecznie zgłosił pozwanemu pracodawcy gotowość do pracy, której świadczyć nie mógł z powodu niedopuszczenia do pracy dlatego też z tego tytułu przysługuje mu wynagrodzenie za cały okres sporny.

Zgodnie z art. 81 § 1 k.p. za czas niewykonywania pracy, z powodu niedopuszczenia do pracy przez pracodawcę, przysługuje wynagrodzenie wynikające z osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną. Jeżeli jednak wynagrodzenie pracownika nie zostało określone stawką godzinową lub miesięczną, może bowiem wynikać z systemu akordowego, za czas niewykonywania pracy przysługuje 60% wynagrodzenia.

Przez stawkę osobistego zaszeregowania określonego stawką godzinową lub miesięczną należy rozumieć wynagrodzenie zasadnicze i dodatek funkcyjny (tak Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 30 grudnia 1986r., II PZP 42/86, w wyroku z dnia 25 kwietnia 1985r., I PRN 28/85). Jeżeli natomiast w umowie o pracę strony stosunku pracy nie wyodrębniły takiego składnika wynagrodzenia, pracownikowi za czas gotowości do pracy przysługuje 60% wynagrodzenia ustalonego według zasad określonych w §4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz.U.1996.62.289 ze zm.).

Wynagrodzenie zasadnicze powoda zostało określone w umowie o pracę na kwotę 4.200,00 zł brutto i w takiej wysokości miesięcznej przysługuje mu za sporny okres, za gotowość do pracy, od dnia 1 stycznia 2014r. do dnia 31 stycznia 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 11-tego kolejnego miesiąca.

Uwzględniając wszystko powyższe Sąd uwzględnił oba powództwa w całości (punkt I wyroku).

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 98 w zw. z art.99 k.p.c. Ponieważ pozwana przegrała obie sprawy w całości jest zobowiązana zwrócić powodowi poniesione koszty zastępstwa procesowego, wysokość których Sąd ustalił w oparciu o przepisy §11 ust.1 pkt.2 w zw. z §6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (D z.U.02.163.1349).

Na zasadzie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398) obciążono pozwaną opłatą sądową od obu pozwów, od uiszczenia której powód był ustawowo zwolniony.

Wypełniając obowiązek określony w art.477² §1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda.

SSR Alicja Wiśniewska